

॥ २९ ॥ ३० ॥ अन्यायं न्यायवर्जितं यथास्यात्तथाप्रगृह्णति षड्भागमादत्ते कर्मणा पातुनालकेन विहीनं क्षत्रं ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ब्राह्मणादवगिर्वदं इत्यभ्यादा ब्राह्मणस्तु नैव दंढ्योऽपि तु पूज्य
यस्य दस्युगणाराष्ट्रैर्ध्वाक्षामत्स्यान् जलादिव ॥ विहरंति परस्वानि सवैक्षत्रियपांसनः ॥ २९ ॥ कुलीनान् सचिवान् कृत्वा वेदविद्यासमन्वितान् ॥ प्रशाधिपृथि
वीराजन् प्रजाधर्मं पालयन् ॥ ३० ॥ विहीनं कर्मणा न्यायं यः प्रगृह्णाति भूमिपः ॥ उपायस्याविशेषज्ञं तद्वैक्षत्रं न पुंसकं ॥ ३१ ॥ नैवोग्रं नैव चानुग्रं धर्मेणेह प्र
शस्यते ॥ उभयं न व्यतिक्रामेदुग्रो भूत्वा मृदुर्भव ॥ ३२ ॥ कष्टः क्षत्रियधर्मो यं सौहृदं त्वयि मे स्थितं ॥ उग्रकर्मणि स्तृष्टो सितस्माद्राज्यं प्रशाधिवै ॥ ३३ ॥ अशि
ष्टनिग्रहो नित्यं शिष्टस्य परिपालनं ॥ एवं शुक्रो ब्रवीद्दीमानापत्सु भरतर्षभ ॥ ३४ ॥ युधिष्ठिर उवाच अस्ति चेदिह मर्यादायामन्योनाभिलंघयेत् ॥ पृच्छा
मि त्वांसतां श्रेष्ठतन्मे ब्रूहि पितामह ॥ ३५ ॥ भीष्म उवाच ब्राह्मणानेव सेवेत विद्यावृद्धांस्तपस्विनः ॥ श्रुतचारित्र्यवृत्ताद्व्यान्यवित्रं ह्येतदुत्तमं ॥ ३६ ॥ या
देवता सुवृत्तिस्ते सास्तु विप्रेषु नित्यदा ॥ क्रुद्धैर्हि विप्रैः कर्माणि कृतानि बहुधानृप ॥ ३७ ॥ प्रीत्या यशो भवेन्मुख्यमप्रीत्या परमं भयं ॥ प्रीत्या ह्यनृतवद्विप्राः क्रुद्धा
श्चैव विपं यथा ॥ ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिः ० आपः ० द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ४३ ॥ युधिष्ठिर उवाच पितामह महा
प्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ शरणं पाल्यमानस्य यो धर्मस्तं ब्रवीहि मे ॥ १ ॥ भीष्म उवाच महान् धर्मो महाराज शरणागतपालने ॥ अहः प्रष्टुं भवांश्चैव प्रश्रंभ
रतसत्तम ॥ २ ॥ शिवि प्रभृतयो राजन् राजानः शरणागतान् ॥ परिपाल्य महात्मानः संसिद्धिं परमांगताः ॥ ३ ॥ श्रूयते च कपोतेन शत्रुः शरणमागतः ॥ पूजित
श्च यथान्यायं स्वैश्च मांसैर्निमंत्रितः ॥ ४ ॥ युधिष्ठिर उवाच कथं कपोतेन पुरा शत्रुः शरणमागतः ॥ स्वमांसं भोजितः कांच गतिलेभे स भारत ॥ ५ ॥ भीष्म उवाच
शृणु राजन् कथां दिव्यां सर्वपापप्रणाशिनीं ॥ नृपतेर्मुचुकुंदस्य कथितां भार्गवो नैव ॥ ६ ॥ इममर्थं पुरा पार्थ मुचुकुंदो नराधिपः ॥ भार्गवं परिपश्य प्रच्छ प्रणतः पुरुष
र्षभ ॥ ७ ॥ तस्मै शुश्रूषमाणाय भार्गवो कथयत् कथां ॥ इमां यथा कपोतेन सिद्धिः प्राप्तानराधिप ॥ ८ ॥ मुनिरुवाच धर्मनिश्चयसंयुक्तां कामार्थसहितां
कथां ॥ शृणुष्वावहितो राजन् गदतो मे महाभुज ॥ ९ ॥ कश्चिद्विद्वद्रसमाचारः पृथिव्यां कालसंमितः ॥ विचचारमहारण्ये घोरः शकुनिलुब्धकः ॥ १० ॥ काको
लइ वरुणांगोरक्ताक्षः कालसंमितः ॥ दीर्घजं घोहस्वपादो महावक्रो महाहनुः ॥ ११ ॥

एवेत्याह ब्राह्मणानेवेति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ इति शांतिः ० आपः ० द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ४३ ॥ पितामहेति ॥ १४२ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ काकोलः काकविशेषः ॥ ११ ॥